

VARYASYON KALEMLER

E-DERGİSİ

Kurucu Başkan

MURAT ENGİN DENİZ

Ve Yönetim Kurulu Üyeleri

AYLİN ALTIN

MİHRAP ALTINTAŞ

AYŞE BEDEVİ

MUCİZE FATMA İNAN

OCAK, ŞUBAT, MART SAYISI
2026 | SAYI NO. 8

HAKKIMIZDA

Varyasyon Podcast, edebiyatın ve düşüncenin özgürce aktığı bir mecra olarak 24 Mart 2024 tarihinde yazar Murat Engin Deniz tarafından kuruldu.

İlk olarak Spotify Kitaplar Podcasti kapsamında Varyasyon Podcast adıyla yayın hayatına başlayan bu platform, yazar ve şairlere destek olmayı, onların sesini daha geniş kitlelere ulaştırmayı amaçlamaktadır.

AYLİN ALTIN

***Her Şey Olacağına Vardı
Savaşarak yenemezdi beni...
Zaten savaşmadı da.
Seviyor gibi yapıp,
Usulca bitirdi beni.***

***Ben, şefkat gördüğüm yüreği incitmem ki asla,
Bir dokunuşu bile kıymet bilirdim.
Oysa o, “kıyamam” diyerek oyaladı beni,
O cümlede saklıymış vedanın ilk adımı.
Sonra anladım...***

***Birini çok düşünmek, yavaşça kendini unutmak demekmiş.
Onu kafama takarken,
Kendimi kaybetmişim fark etmeden.
Meğer en büyük fedakârlığı kimin için yaparsan,
En büyük ihaneti ondan görüyormuşsun.
Ve o ihanet...***

***İnsanı öldürmüyor, ama yaşatmayı da bırakıyor.
“Bak,” dedim kendime,
“O kadar çabaladın da ne oldu?”
Rüzgâr, hep bildiği yöne esti,
Sessizlik, yine kalbime çöktü.
Ve ben, sonunda öğrendim:
Her şey olacağına varıyor.
Ve bazı şeyler,***

SEMİRAY SEZGİN

KARLAR ÜLKESİNİN KRALİÇESİ.. Şiirin Hikayesi

Karlar ülkesinin karlar kraliçesiyim ben..
Her bir zerrem yağar kelekler gibi.
Karlar ülkesinde Ően Őakrak gelir her Şey
Gönöl gözüm katre katre açılırken sende Ően
Hayat demiŐ Őair bir ıstırap bir sancı
Yok artık biliyor musun gönlümde hiçbir acı
Kim derdi karlar kraliçesi olacağım..
Gönöl hanemden aşkı haykıracağım.
Bak raksediyor her bir tanem
Yağıyor sokaklara dirhem dirhem
Örtüyor her bir zerreden görüneni
Temizliyor zehir zakkum olan tüm düşleri
Kuşlar geçiyor derken birden kayboluyorlar
Her gün resmeden seriyor önüme güzelliğİ
Bak diyor seni nurdan yarattım arın da gel
Kainatta gülüşün yankılansın bana bürün de gel.
Dolaş dünyayı merkez olan kalbine sahip çık..
Salın da gel karlar kraliçem ol nurlan da gel.

NİLGÜN BABACAN

AYRILIK EFKARI

Bahçede var iki gül
Etrafı dolu sümbül
Bülbüller de şakıyor
Sevdaya can atıyor.

Sorsan kime sevdalı
Yoksa gönlü mü yaralı
Dinlemez fermanları
Gider uzun yolları

Uçar gönül kuşları
Hissetmez olur yürek
Gider gönlü yaralı
Kokusunu saçmaz olur
Bade dolu kaseden
Ne şerbet ,ne de şarap olur.
Dağıt efkârını
Ey sevdiceğim
Kus konmaz ,kervan geçmez
Su virane yolları
Kat ederek aşalım
Bitsin ayrılığımızın efkârı.

ÖZGE GÜREL

VİTRİN

Dünya garip bir yer. Kimse gemiyi hangi fırtınalardan geçirdiğini, dev dalgalarla nasıl boğuştuğunu ilgilenmiyor. Herkesin tek bir sorusu var:

“Gemi limana yanaştı mı?”

Bundan iki yıl önce, arkadaşlarım yemeğe geldiğinde bakliyat poşetlerimi koliye koyup arka odaya saklardım. Utanırdım. O poşetlerin düzensizliği, aslında hayatımın o dönemindeki çaresizliğin fotoğrafıydı.

Bir kutu çamaşır suyu alabilmek için bile bütçe ayırmam gereken o günlerden, bugün şık saklama kaplarının dizili olduğu bir mutfağa geldim. Ama insanlar sadece o şık kaplara bakıyorlar; o dolabın arkasındaki eski utançlarımı, o koliye saklanan yoksulluğu kimse bilmiyor.

Macun çatlaklarıyla dolu eski bir arabadan, bugün “lüks” sayılabilecek bir modeline geçtim. Benim için ikisi de aynı yere gidiyor, benim karakterim aynı, ruhum aynı. Ama dünyanın bana bakışı farklı.

Geçmişteki icraları, hastalıkları, yoklukla geçen o uzun yılları anlattığımızda kimse gerçekten dinlemiyor. Belki kıskançlıktan, belki de kendi dertlerinin ardından... Aslında anlatmamak gerek belki de. Kimse bize acısın istemiyoruz. Ama çocukluğundan beri travmalarla büyümüş, hiç takdir görmemiş, her şeyi tırnaklarıyla kazıyarak elde etmiş bir insan olarak; sadece “görölmek” istiyoruz. “Nereden nereye geldin, helal olsun” denmesini bekliyoruz. Ama ne yazık ki dünya sadece vitrine bakıyor. Mutfağın içindeki o tozlu kolileri, sadece o yollardan geçenler biliyor.

GİZEM GÖKMEN

Bizler, bu bulmacanın içinde, sürekli olarak bir yerlere yetişmek için çabalarken, aslında durup bu mürekkebi okumayı veya onu görmeyi unuturuz. Şehrin bizlere fısıldadığı bilmecelerin yanından koşar adımlarla geçer gideriz.

Şehir bulmacasının en karmaşık parçaları ise bizleriz. Her birimiz, kendine özgü bir şekli, rengi, deseni ve kendisine ait harfleri olan birer parçayız. Bazen çalkantılı bazen de girintili çıkıntılı... Ancak bu bulmacada, parçaların köşeleri birbirine tam oturmaz, denk gelmez. İnsanlar, kusurlu, uyumsuz bir uyum içindedir. Bir parça, kalabalığın ortasında yalnızlık çeken bir öğrencidir. Diğeri, geçmişin hayaletlerini taşıyan eski bir esnaktır. Bir başkası tüm özlemlere ve anılara hayat vermeye çalışan bir şairdir. Hepimiz birbirimize dokunuruz, birbirimizi iteriz, yan yana yaşarız; ama asla kenetlenmeyiz. Şehrin büyüğü de işte bu uyumsuzlukta yatar. Birlikte tam bir resim oluşturmak zorunda olduğumuzun farkında olmadan, sürekli birbirimizi tamamlamaya çalışmak.

Her karşılaşma, her sohbet, her trafik sıkışıklığı, bulmacanın rastgele iki parçasının geçici olarak birbirine temas etmesidir.

Şehrin bulmacası asla tamamlanamaz...

Tam bir parçayı yerine koyduğumuzu sandığımız o anda, o parça yer değiştirir, şekil değiştirir ya da tamamen ortadan kaybolur. Bir sokak dönüşür, bir bina yıkılır, bir insan taşınır. Bulmaca, kendini sürekli yeniden oluşturur ve kendine yeni parçalar ekler.

Şehri anlamlandırma çabamız, onu çözme arzumuz, o görünmez mürekkebi okumak ve köşeleri uymayan parçaları birleştirme mücadelemiz... Şehrin tam kalbi, arayışın kendisidir. Bulmaca hiçbir zaman bitmeyecek. Her yeni gün yeni bir caddeden, yeni bir sokaktan dönerken, yeni bir simayla karşılaşırken, elimizde tuttuğumuz o kayıp parçanın, aslında tüm resmi görmeye başladığımızda ortaya çıkacak olan bir sır olduğunu fark edeceğiz.

Şehir, bize kendimizi bulmamız ve anlamamız için kurulmuş dev bir bulmaca, yarım kalmış bir tablodur.

ŞEYMA GÜNDÜZ

EŞİK

Kopuşlar yaşıyoruz. Derin kopuşlar... Biri bir şey yapmaya niyet ederken, diğeri o niyeti bile fark edemiyor. Acının eşığinden geçtikçe bütün niyetlere kör oluyoruz. Vedalara hapsoluyoruz. Sonra kendimize veda ediyoruz sessizce. Yaşamaya veda ediyoruz.

İnandığımız her şey, bir uğultunun içinde kayboluyor.

Öyle derin ve öyle çarpıcı oluyor ki bu hal, koyamıyoruz bir noktaya. Her kopuş bir başkasına açılan aynı boşluk gibi. Tükenene kadar hissediyoruz. İnsan bağıra bağıra yaşamak zorunda değil; en sessiz çılgınlıklar, en derin izleri bırakıyor. Sessizliğin, bağırmaktan daha etkili olduğu anlar var.

Anlamını yitiriyor tüm yaşam.

Hevesler bir bir yolcu oluyor. Nereden ayağa kalkmalı, nerede durmalı; bilmiyoruz. İnsan bilmemekle sarsılıyor.

Bazı bilinmezlikler insanı derinden sarsıyor. Kapının eşığında netleşmeyi bekliyor tüm her şey. Sen uzaklaştıkça parçalar yer değiştiriyor; sen kaçtıkça tanımlar bulanıklaşıyor.

Ama seni kendinden bile kaçırان asıl döngü burada başlıyor.

Kendinden kaçtıkça her şeyin yerine oturacağına inanıyorsun. Oysa tam o anda karmaşa derinleşiyor.

İnsanın amacının kendini kaybetmek olduğu bir denklemde sonuca ulaşmayı beklemek gerçekçi değil. Bu beklenti, varlığı sürdürmenin en ağır biçimi haline geliyor.

En büyük hata, kendinle olan bağııı küçümsemek. Hayatta bir insana, bir şeye değil; asıl kırılma, kendine yabancılaşınca başlıyor.

Sen kendini ne kadar görüyorsun ya da anlıyorsun?

Anlamadığın noktada görmezden mi geliyorsun her şeyi?

Kendine herkes gibi davrandığın bir yerden yeşerebilmek mümkün mü?

Yaşamamak için kendini ikna ediyorsun.

Karanlıktan ürküyorsun ama asıl korkun, ışığın kendine tuttuğu yüz. En büyük kayıp, kendin olduğunu fark ettiğin an başlıyor. Herkes gibi devam ediyorsun ama kendini kaybettiğinde artık yürüyemiyorsun.

Kaybın her türlüşü idare edilebilir; ama insan, kendini kaybettiğinde, geri dönmek için bir eşik bulamıyor.“Kaybolmak bir ihtimaldir; ama insanın kendine yabancılaşması, geri dönüşü olmayan tek yoldur.”

PINAR ZORLUDAĞ

Aşk Doktoru

Herkesin hayatında illaki ilişkisi olmayan hatta kendi ilişkisinde büyük hatalar yapan bir aşk doktoru mutlaka vardır. O kadar mantıklı konuşur ki dinlerken yeni şeyler keşfetmiş gibi hissedersiniz. Bazen de bir kahve falı baksan sen geleceğimi de söylersin hadi kapatıyorum bi bakıver denir.

Aşk doktorları konuşurken bir filozof gibi davranır. Aslında genel olarak İsviçreli bilim adamlarının dahi kabul ettiği, tüm kişisel gelişim kitaplarında olan biteni anlatır. Bu tabii ki iyi bir bilgi paylaşımı. Lakin her ilişki kendine özel olduğu için o genel geçer durumlar hiç bir işe yaramaz. Kendisi de dahil bunları uygulayamayan o aşk doktorları herkes için vazgeçilmez bir rahatlama adresidir.

Çünkü ne söylerse söylesin, bende dahil hep bildiğimizi yapmaya devam edeceğiz. Ve asla mükemmel kadın ve erkek yazılı ya da sözlü metotlarla bulunacak bir şey değildir. Onu gördüğünüz de işte buldum! deyip, bir kaç ay sonra hayır hiç tahmin ettiğim gibi olmadı diyebilirsiniz çok normal.

**Çünkü bazen sizi karşınızdaki insana
çeken şey sıkıldığınız yalnızlığınız
olabilir. Kendiyle mutlu olamayan
kimseyle mutlu olamaz diye efsane bir
söz var kimin sözü bilmiyorum ama tek
inandığım şey budur.**

**Asla aşkta planlar yapmayın, sürprizlere
açık olun. Düşündüklerini özgürce
söyleyemediğiniz ve sizi mükemmel
olmak zorunda bırakan hiç kimsenin
yanında kalmayın. Asla üzgün uyumanıza
izin veren birini de affetmeyin.**

**Kimse mükemmel değildir sözünü de
unutmayın. Sizde olmak zorunda
değilsiniz ve hangi yaşta olursanız olun
hata yapma lüksünüz hep olacak.**

**Sizin hayatınızı yaşayan ya da yaşamak
isteyen birine denk gelmeniz dileği ile.**

**Bizim grubun aşk doktorundan
sevgilerle...**

AYLEN DURMUSH

Aylen Durmush, psikoloji ve kişisel gelişim alanında üreten, yazı ve sesle insan hikâyelerine dokunan bir yazar ve podcast yayıncısıdır. Kitaplarında ve içeriklerinde bireyin iç dünyasını, dönüşümünü ve hayatla kurduğu bağı sade ama derin bir anlatımla ele alır.

Yazmayı bir ifade biçimi değil, iyileşmenin ve farkındalığın yolu olarak görür.

AYŞEGÜL KUM

ESMAÜL HÜSNANIN 18 BİN ALEMDEKİ TECELLİSİ

Derviş Nûrânî, bir gece dergâhın avlusunda semaya bakarak düşünüyordu. Yıldızlar, karanlığı delip geçen binlerce isim gibi parlıyor; her biri başka bir hikmet, başka bir nefes söylüyordu.

O sırada şeyhi, sessiz adımlarla yanına geldi.

— “Ne ararsın ey oğul?” dedi.

Derviş mahcup bir edayla cevap verdi:

— “Efendim, Allah’ın 99 ismini okuyoruz. Lakin her birinin tecellisi başka başka. Kimi esirger, kimi rızık verir, kimi affeder... Peki neden ‘Allah’ ismi bütününden daha başka bir hâle sahip? Bu isimde nasıl bir sır gizlidir?”

Şeyh tebessüm etti. Bir süre sustu. Ardından elini göğsüne kaldırdı:

— “Şu yıldızları görüyor musun Nûrânî?”

— “Görüyorum efendim.”

— “Her biri O’nun bir isminin parıltısıdır. Biri Rezzâk gibi nimet dağıtır, biri Rahîm gibi yumuşakça dokunur, biri Kahr gibi karanlığı yarar. Lakin gökyüzünün kendisi nedir bilir misin?”

Derviş şaşkınlıkla baktı.

Şeyh, derin bir derinlikle konuştu— “Gökyüzü, bütün yıldızları bir arada tutandır. Nasıl ki her yıldızın ışığı orada toplanır; Allah ismi de böyledir. Rahman oradadır, Rahîm oradadır, Rezzâk oradadır... Bütün isimlerin kökü, kaynağı, menbaası O’ndadır.”

Derviş başını önüne eğdi.

— “Demek Rahman’ın rahmeti ayrı, Rahîm’in inceliği ayrı tecelli eder... Ama Allah ismi hepsini kendinde birleştirir.”

Şeyh başını salladı:

— “İşte bu yüzden oğul, ‘Allah safidir’ demeyiz; ‘Safi O’nun ismidir’ deriz. Çünkü safiyet Allah ismine sığınmıştır, O’nda gürleşmiştir.”

Sonra dervişin elini tuttu:

— “Unutma Nûrânî... 18 bin âlemde işleyen nizam da, mizan da, intizam da ‘Allah’ isminin nefesiyle yürür. Sen bir dereden su içersin, o su Rezzâk’tandır; ama deryanın kendisi Allah’tandır.”

Bu söz dervişin gönlünde bir ateş gibi yandı.
Gözleri doldu.

— “Efendim,” dedi titrek bir sesle. “Ben şimdi anladım. Biz her ismin gölgesinde dolaşırız; ama Allah ismi, güneşin ta kendisidir.”

Şeyh gülümsedi:

— “Öyleyse yolculuk başlar oğul... Artık isimlerin kapısında durma. Kapıları açan isme yürü.”

O gece derviş, semaya baktığında yıldızlar daha bir parlaktı.

Ve o artık biliyordu:

Bir ismi okuduğunda bir damla içiyordu,
“Allah” dediğinde ise deryaya düşüyordu.

MELİHA KAPLAN

ÖMÜR MEVSİMİ

Bir kış mevsiminin uzun ve sessiz uykusu ,
O uykuda köklenen muazzam bir hayat muştusu,
İlkbahara doğru müjdelenen mucize bir yaşam
buluşu,
İşte budur yeni bir ömrün muazzam doğuşu.

Baharın tatlı anılardaki güzel heyecanı,
En güzel yaşların adı gençlik yılları,
Çiçekleri açarken ömrün; eksik olmaz kuşu,
böceği, arısı,
Cıvılcıvıldır her yer, bitmesin istenir o güzel
anların hazı.

Yaz mevsiminde büyür insan ve olgunlaşır
Hayatın renklerine kendi yoluyla karışır,
Bazen duraklar insan bazen koşar, yarışır.
Yorulduğunda aynada o vakit kendiyse barışır.

Bir sonbahar tadında gelir ihtiyarlık,
Belki yavaş belki hızlı bir telaş anlık,
Yaprakları dökülür yemyeşil iken tecrübe dolu
fidanlık
Sona yaklaşırken elveda için kurulur koca
selamlık.

TUĞBA KADAKOĞLU

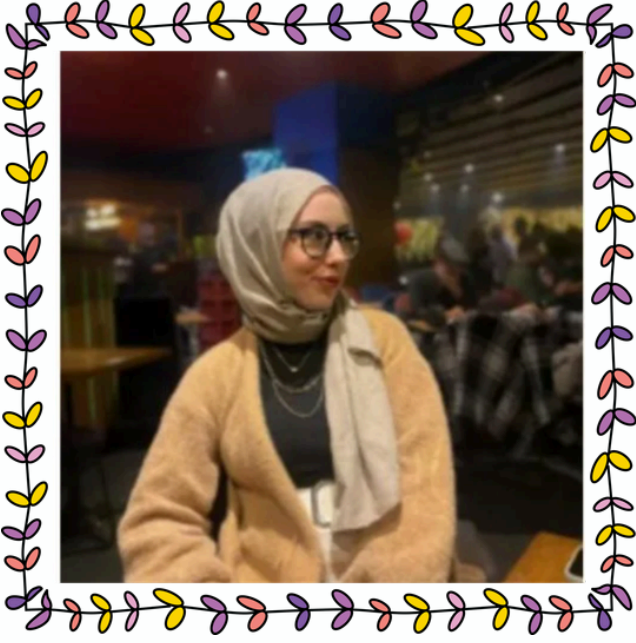
Tuğba Kadakoğlu, 1983 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiş olup, lisans eğitimini felsefe, yüksek lisans eğitimini iktisat alanında tamamlamıştır. Kadakoğlu, amatör olarak çeşitli web sitelerine kitap eleştirileri yazarak başladığı yazma yolculuğunda ilk kitabı Geçmişin Yolcusu'nun 2026 yılında basımı için çalışmalara başlamıştır. Profesyonel iş hayatına da devam eden Kadakoğlu halen özel bir şirkette İş Geliştirme Direktörü olarak çalışmaktadır.

AYLİN ALTIN

Umut Ektim

**Bir umut ekdim yüreğime
Bütün çocuklar gülsün diye
Avuçları kirlenmeden büyüsün
Geceleri korkuyla uyanmasın diye
Bir hayal kurdum
Oyuncaklar silah olmasın diye
Ninniler siren sesine karışmasın
Çocuklar ölmesin diye
Gözlerindeki ışık sönmesin
Adları mezar taşına yazılmasın
Bir çocuk daha eksilmesin dünyadan
Bir anne daha yarım kalmasın diye
Bir umut ekdim yüreğime
Belki geç yeşerir, belki zor
Ama çocuklar yaşasın diye
Her şeye rağmen
Umudu büyütüyorum...**

ŞEYMANUR GÜNDÜZ

(instagram: seymanurunkaleminden)

Ben Şeymanur Gündüz. Ordu'da yaşıyorum. İçimize Yolculuk kitabı yazarıyım. Kendime Yazdığım Cümleler adlı dijital kitabım da bulunuyor. Blog sayfamda yazı yazmaya devam ediyorum. Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Çocuk Gelişimi mezunuyum. Yazmak beni kendim gibi hissettiriyor.

AYŞE BEDEVİ

İnsanı kötülük yapmaya yönlendiren şey nedir?

Peygamber Efendimiz bir hadisinde: "İlk peygamberlerden biridir halkın hatırına kalan ve devamlı söylenegelen bir söz vardır: Utanmadıktan sonra dilediğini yap!"*1

Bu hadis, edep ve hayadan uzak olan kişinin her türlü kötülüğü yapmaktan çekilmeyeceğini ifade etmektedir.

- Utanma duygusu olmayan, her türlü şeyi yapabilecek olan, doğruyu veya iyiyi görebiliyorken dahi yanlışa eğilimli olanlar vardır.

- Allah'a saygısı olmayan kişide edep ve hayâ olmaz. Edepten yoksun her insan her türlü şeyi yapabilir

- Bir söz vardır evvelden gelen: "Kork, Allah'tan korkmayandan!"

- Allah korkusu, hesap ve ceza günü korkusu olmayan bir insandan korkulmalıdır. Çünkü o Rabbini görememiş ki bizi görsün...

- Peygamberimiz bir hadisinde: "Edepten yoksun olmak bulunduğu her şeyi çirkinleştirir, haya ise bulunduğu her şeyi güzelleştirir."

- İnsanı insan yapan şeylerden biri taşıdığı yürek, yüreğindeki merhamet, vicdan ve hayâdır.

- Hayâ sahibi bir insan, Allah'a karşı görevlerini yerine getirir, Hz Muhammed'in (s.a.v) öğütlerine uyar.

- Ağır başlı, iffetli, doğru sözlü ve alçak gönüllü olur... Bunun gibi sağlamayacağımız onca güzel davranışa sahip olur.

- Bir insanda da bunlar bulunmadığında kötülüğe yönelir ve kendini kaybederek çevresine zarar verir.

- Yapılan hatalardan geri dönmek için tövbe etmek ve Rabbine yönelmek bir insanın yapabileceği en güzel davranışlardandır.

- Rabbimiz ayeti kerimede buyurmuş ki; "Ancak bundan sonra tevbe edip hallerini düzeltenler müstesnâdır. Çünkü Allah, çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir."*2

"إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ"
- Hep bir ağızdan tekrarlayalım: "Çünkü Allah, çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir."

Rabbim yar ve yardımcımız olsun
Unutmayalım ki İslam dininin ahlakı;
HAYÂDIR.

Rabbim hidayete erdiresin

(*1: Buhari, "Enbiya" 54, "Edep" 78)

(*2: Âli İmran/89)

İLAYDA ÇALIŞKAN

Hakikatim ve Ben

**Sessizleşti bugün tren rayları.
Ruhum sanki başka bir memlekette.
Sonra ağlayan bir sesi...**

Hakikatim ve ben.

**Uçan bir kuş,
Doğan bir güneş,
İlerleyen bir tren ,
Hakikatim ve ben.**

**Hayat bazen ,
Yokla var arasında.
Kelimeler kifayetsiz,
Bakışlar anlamsız.
Kelimeler dökülse ah !**

Kağıda...

**Ne çok söylemek isterdi.
Derinleşen bir kuyu gibi.**

**Zamansız gitmeler,
Bilinmezlik,
Hakikatim ve ben.**

**Yusuf'ta kuyudaydı.
Onu yalnız bırakmayan bir Rabbi vardı.
Yusuf ışığa doğru yöneldi
Hakikatini buldu.**

VARYASYON &-DERGİ SUNAR

**Varyasyon Kalemler Yönetim
Kurulu Sosyal Medya:**

@dergi_varyasyonkalemler

@yolgezermuratengindeniz

@altinaylin

@mihrapaltintas

@yazar_a.b

@mucize1yazar

YÖNETİM

KURULU

